

ԻՂՁ ՀԱՅՐԱԿԱՆ

Աւսարհի չարէն մի՛ս անբիծ մընառ,
Բըռունցիկ ոսոխին լինի պատուհաս,
Սիրքդ բոլորին բացուի անվարան,
Մէկի փոխարէն հազար ըստանաս:

Քրտինովն արդար հացըդ ունենաս,
Ուրիշի ինչի՞ն բընա՛ւ չըցանկաս,
Անգորին նեցուկ, բուժիչ վէրերու,
Սիրքդ բաց սեղան, յաւէս ապրիս դու:

Ոխ, քէն, թընամի, բընա՛ւ չունենաս,
Հոգիդ աւսարհին որպէս վարդ բանաս,
Մի՛ս խոնարհ ու հեզ, անձնուէր, արի,
Բարի համբաւով թող կեանքդ երկարի:

Դուն կախարդ կամուրջ, անցեալէն վաղուտն,
Յիշես Ս. Մեսրոպ, անմահն Վարդան,
Եւ խոյանքներուդ, խոհերուդ կայան,
Ըլլայ անվարան Մայր մեր Հայաստան:

Ու մինչեւ կեանքիդ նըռոյլը յետին,
Դուն մի՛ս հայ ապրիս, դուն մի՛ս հայ մընաս,
Ու մեր չըհասած պայծառ երագին,
Բախտաւոր զրկաս, ժառանգորդ դառնաս:

Ռ. Ա.

